

یادداشت سردبیر

لِسْمِ اللَّهِ الْكَرِيمِ

تقدیم و تأخیر فاز

در موارد متعدد محدودیت‌های انجام دستی فعالیت‌های کتابخانه‌ای را به رایانه تحمیل فرموده‌اند. این گروه که در پذیرش و به کارگیری فناوری نوین تأخیر فاز دارند در بسیاری از موارد از سرعت و کیفیت کاسته اند و موجب ایستایی رشته کتابداری در عرصه عمل و نظر شده‌اند. گروه دیگری به شدت تقدیم فاز دارند و یا به عبارت دقیق‌تر چنان خود را پشتگام و پیشووندان می‌دهند که بعض‌آز کشورهای موطن این فناوری نیز در سخن پیش‌گرفته‌اند.

در جلسه‌ای که برای معرفی برنامه‌های نرم افزاری یکی از شرکت‌های رایانه‌ای تشکیل شده بود، مسئول محترم شرکت که بعداً معلوم شد مهندس کشاورزی هستند. عنوان فرمودند: "روزگار کتاب و کتابخانه‌های سنتی به سر آمده است و پدیده کتابخانه مجازی طومار کاغذ را در هم پیچیده

یکی از استادان محترم نوشتند:

"به خود اجازه می‌دهند که نرم افزاری (امیدوارم این اصطلاح را غلط به کار نبرده باشم) برای فهرست نگاری نسخ خطی طراحی کنند و با این عمل نسخ خطی بی‌زبان رازیزیغ "رایانه" برند و آن را قصابانه مثله نمایند، در حالی که نمی‌دانند این چنین کاربردی زخم‌زنی به بدن یکی از معارف بشری یعنی فقه‌الكتبی است که ترمیم آن اگر ممتنع نباشد بسیار مشکل است..."

گرچه این سخن به طور قطع برخاسته از دلسوzi و در دمندی است، اما بیانگر نگرشی است که هنوز "فن هراس" است. این فن هراسی و فن گریزی در بخش‌های بسیاری رویت می‌شود. بعضی کتابداران هنوز اندیشه‌های خود را در قالب کارت‌های $12/5 \times 7/5$ می‌گنجانند و در بهترین حالت سعی دارند که رایانه را فقط در ارائه بهتر این کارت جادویی به کار گیرند و حتی

شتاب به این نتیجه رسیدند که باید همه برگه‌دان‌ها به دور ریخته شوند.

تحقیقات نشان می‌دهد که بسیاری از کتابخانه‌ها باید تاسال‌های ماهیت دوگانه و ترکیبی خود را حفظ کنند و به صورت کتابخانه‌های پیوندی^۱ به حیات ادامه دهند، یعنی باید سعی شود با استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات، ضمن بهبود عملکردهای سنتی کتابخانه، زمینه ارائه خدمات از محمل‌های نوین و شبکه‌های گسترده فراهم آید.

بدیهی است که کتابخانه‌های ملی به علت رسالت اصلی خود که حفظ اصل آثار است، مجبورند برای همیشه ماهیت ترکیبی خود را حفظ کنند.

آنچه باید بر آن پای فشرد این است که در آغاز این هزاره، اطلاعات و نحوه برخورد با آن بر سرنوشت نسل آینده مابسیار تأثیرگذار خواهد بود.

اطلاعات سیل آسا در حال باریدن است. می‌توان با بهره‌گیری از فناوری‌های نوین سد ساخت، باران را مهار کرد و از آن روش‌نایی و حیات گرفت و حتی با آبخیزداری مناسب کاریزهای سنتی رانیز احیا کرد. می‌توان فن گریز بود و بی تحرک نشست و ناظره‌گر سیلی دهشت‌ناک بود که گذشته و حال را به یغما می‌برد و آینده را تباہ می‌سازد.

می‌توان با استفاده از فناوری نوین، فریبکارانه برای کسب درآمد بیشتر و یا سهل‌اندیشانه به علت عدم خردورزی و آگاهی در کویر سد زد و برای نزول قطره‌ای باران به دعا نشست...!

به راستی کدام راهبرد را برگزیده‌ایم؟

فریبکارانه

است و دیگر نیازی به فضای فیزیکی برای نگهداری کتاب‌ها نیست. متعجبیم که چرا در کشور ما برای ساختمان کتابخانه سرمایه‌گذاری کلان می‌شود در حالی که در جهان بیشتر کتابخانه‌ها دیجیتالی شده‌اند. این گروه چنین ترسیم می‌کند که جامعه بدون کاغذ در غرب شکل قطعی به خود گرفته و چیزی از کتاب و کتابت در مفهوم دیروزی آن باقی نیست.

آن تأخیر فاز دلسویزه و این تقدیم فاز سهل‌اندیشانه هر دو به یک اندازه موجب لطمہ زدن به پویایی سامان می‌شوند. لزوم به کارگیری مدیرانه فناوری‌های نوین نیاز به استدلال ندارد و شاید تأخیر در به کارگیری آن به علت نبود زمینه فرهنگی مناسب باشد.

اما کسانی که تقدیم فاز شدید دارند به شدت دچار توهمندی شده‌اند و خود را محق و پیشناز جلوه می‌دهند. به کارگیری بعضی از اصطلاحات فناوری اطلاعات که باب روز هم هست. بر این جلوه گری می‌افزاید. عدم دقیقت در کاربرد اصطلاحات و کلی گویی از ویژگی‌های اصلی این گونه سخن پراکنی هاست.

وقتی از آنان نشانی یکی از کتابخانه‌های مطرح جهانی خواسته می‌شود که به ادعای آنان دست از کاغذ شسته باشد، شمارا به ناکجا آباد حواله می‌دهند.

بررسی‌های اخیر نشان داده است که بعد از به کارگیری اینترنت مصرف کاغذ نه تنها کم نشده بلکه فزونی نیز یافته است، زیرا امتداد دست این نسل، قلم و محمل آشنای وی کاغذ است. و از آنجاکه اطلاع رسانی سرعت یافته، مطالب به راحتی چاپ می‌شود و در اختیار قرار می‌گیرد. شاید امتداد دست نسل آینده صفحه کلید را یانه و محمول آشنای وی صفحه نمایشگر باشد.

وقتی در آرشیو ملی انگلیس برگه‌دان‌های دست‌نوشته‌ای را در کنار رایانه‌ها می‌بینیم که اتفاقاً مراجعه کننده زیادی هم دارد از سهل‌اندیشی کتابدارانی متعجب می‌شویم که به محض رویت اولین رایانه‌ها بر بنامه‌های ضعیف، با